

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/84/2019
Identifikačné číslo spisu: 8416203775
Dátum vydania rozhodnutia: 26.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8416203775.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému O. Y., narodenému XX. XX. XXXX, bývajúcemu vo L. K., V. E. XX/XXX, o zaplatenie 2.432,86 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 4C/56/2016, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 13. decembra 2018, sp. zn. 5Co/30/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Kežmarok sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplatenia nesplatenej časti úveru s príslušenstvom, ktorý mu bol poskytnutý na základe Úverovej zmluvy uzavretej 24. októbra 2013.

2. Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 16. júna 2017 sp. zn. 4C/56/2016 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 1.269,16 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.269,16 eura od 26. apríla 2016 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach v sume 60 eur splatných vždy do pätnásteho dňa v mesiaci, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. V prevyšujúcej časti žalobu žalobkyne zamietol a rozhodol o trovách konania.

3. Proti zamietajúcemu výroku, proti výroku o spôsobe plnenia a proti výroku o trovách konania predmetného rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 13. decembra 2018, sp. zn. 5Co/30/2018 tak, že ho vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti ako vecne správny potvrdil a vo výroku o trovách konania a výroku o spôsobe plnenia ho zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

4. Proti potvrdzujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, ktoré

odôvodnila poukazom na § 421 ods. 1 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), t. j. nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom v otázke, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Vyčítala odvolaciemu súdu nesprávnosť jeho právneho záveru, podľa ktorého § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) vyžaduje rozpis splátky na členenie jednotlivých nárokov (istina, úrok, iné poplatky). Podľa jej právneho názoru zákon č. 129/2010 Z. z. nekladie požiadavku vyjadrenia vnútornej skladby tej ktorej splátky úveru. Uvedený právny názor už bol vyjadrený aj v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 146/2017, sp. zn. 4 Cdo 211/2017, sp. zn. 3 Cdo 56/2018, sp. zn. 4 Cdo 187/2017 a sp. zn. 4 Cdo 65/2018. Navrhla preto rozsudok odvolacieho súdu v dovolaní napadnutej časti, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Žalovaný sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), za ktorú koná jej zamestnanec s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa v súlade s ustanovením § 429 ods. 2 písm. b) C. s. p., že ide o dovolanie, ktoré spĺňa náležitosti stanovené zákonom (§ 428 C. s. p.), zaoberal sa bez nariadenia pojednávania jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné ako neprípustné odmietnuť. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) uvádza nasledovné:

7. V zmysle § 422 ods. 1 písm. a) a b) C. s. p. dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy a v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Podľa § 422 ods. 1 písm. c) C. s. p. dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Podľa odseku 2 tohto ustanovenia na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

8. Citované ustanovenie obmedzuje prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci tzv. majetkovým cenom (ratione valoris). Limituje prípustnosť dovolania určením výšky sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu, pričom túto výšku viaže na desaťnásobok minimálnej mzdy vo všetkých sporoch, ktorých predmetom je peňažné plnenie. Výnimku predstavujú spory s ochranou slabšej strany, keď, vychádzajúc z koncepcie zvýšenej ochrany týchto definovaných subjektov, je majetkový cenový znížený na dvojnásobok minimálnej mzdy, aby v týchto sporoch bola ponechaná možnosť dovolacieho prieskumu i pri nižších sumách plnenia. To znamená, že pokiaľ je dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení, je dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie veci možný, len ak peňažné plnenie prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy. V prípade príslušenstva pohľadávky sa prípustnosť dovolania odvíja od rovnakých limitov ako pri istine.

9. V danej veci je predmetom dovolacieho konania zostatok istiny v sume 1.163,70 eura a zvyšok nepriznaného príslušenstva, keďže žalobkyňa sa žalobou domáhala zaplatenia istiny v sume 2.432,86 eura s príslušenstvom, súd prvej inštancie žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni sumu 1.269,16 eura s príslušenstvom ako je uvedené v bode 2. tohto uznesenia a vo zvyšku žalobu žalobkyne zamietol, žalobkyňa odvolaním napadla rozsudok súdu prvej inštancie v celej zamietajúcej časti a napokon ani rozsah dovolania neobmedzila len na nepriznané príslušenstvo. Najvyšší súd preto v súlade s § 422 ods. 1 písm. a) C. s. p. na príslušenstvo neprihliadol a pri posudzovaní splnenia majetkového cenzu vychádzal zo sumy nepriznanej istiny 1.163,70 eura. Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (29. júna 2016) bola 405 eur [podľa § 1 písm. a) Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 279/2015 Z. z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2016]. Odvolací súd teda rozhodoval v dovolaní

napadnutom výroku o peňažnom plnení neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy (4.050 eur). Prípustnosť dovolania žalobkyne bola preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. a) C. s. p. vylúčená.

10. I keď v preskúmvanej veci išlo o tzv. spotrebiteľský spor, teda spor s ochranou slabšej strany, pre posúdenie prípustnosti dovolania neprichádzalo do úvahy uplatnenie nižšieho majetkového cenzu, t. j. dvojnásobku minimálnej mzdy v zmysle § 422 ods. 1 písm. b) C. s. p. (jeho uplatnením by bola prípustnosť dovolania rovnako vylúčená). Účelom zníženia majetkového cenzu v sporoch s ochranou slabšej strany je totiž podľa dôvodovej správy k C. s. p. zvýšená procesná ochrana slabšej strany, ktorou je v spotrebiteľskom spore spotrebiteľ. Táto zvýšená procesná ochrana spočíva v sprístupnení dovolania i pri nižšej sume peňažného plnenia. Znížený majetkový cenzus sa teda v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ. Pokiaľ je však dovolateľom neúspešný dodávateľ, pre posúdenie prípustnosti dovolania platí majetkový cenzus vo výške desaťnásobku minimálnej mzdy. Táto interpretácia neodporuje princípu rovnosti zbraní, pretože je všeobecne známou skutočnosťou, že rovnosť subjektov je v určitých sporoch (vzhľadom na postavenie strán) len fikciou, na ktorú zákonodarca v C. s. p. reagoval tzv. pozitívnou diskrimináciou, t. j. osobitnou právnou úpravou sporov s ochranou slabšej strany. Za takéto spory sa považujú spotrebiteľské spory, antidiskriminačné spory a individuálne pracovné spory (§ 290 až § 323 C. s. p.), pričom slabšou stranou v nich je spotrebiteľ, zamestnanec a diskriminovaný. Ochrana slabšej strany spočíva v tom, že sa jej priznáva viac práv za účelom docieľenia rovného postavenia s druhou stranou sporu, a teda dôsledného naplnenia princípu rovnosti zbraní.

11. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c) C. s. p. ako neprípustné odmietol.

12. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému ich náhradu nepriznal, keďže mu žiadne preukázané trovy v dovolacom konaní nevznikli.

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.